

2. Amennyiben a munkavállalóként 2006. április 30-a előtt kitöltött, ötéves folyamatos tartózkodás nem jogosít a 2004/38/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése által létrehozott, huzamos tartózkodási jog megszerzésére, úgy e munkavállalóként kitöltött, ötéves folyamatos tartózkodás alapján fennállhat-e huzamos tartózkodási jog közvetlenül az EK-Szerződés 18. cikkének (1) bekezdéséből eredően, arra tekintettel, hogy az irányelvben joghézag van?

- (¹) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.).
- (²) A tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelv (HL L 257., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 27. o.).

A T-189/07. sz., Frosch Touristik GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2009. június 3-án hozott ítélet ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) által 2009. augusztus 18-án benyújtott fellebbezés

(C-332/09. P. sz. ügy)

(2009/C 256/27)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (képviselő: B. Schmidt meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;

— a Bíróság az eljárásban részt vevő többi felet kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amely hatályon kívül helyezte a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2007. március 22-i határozatát. A fellebbezési tanács ezzel a határozattal elutasította az alperes által a törlési osztálynak a „FLUGBÖRSE” közösségi védjegy részleges törlésére vonatkozó határozatával szembeni fellebbezését. Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta

a 40/94/EK rendelet (a továbbiakban: 40/94 rendelet) 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amennyiben annak vizsgálata során, egyrészt hogy fennállnak-e a védjegy lajstromozását kizáró okok a 40/94 rendelet 7. cikke alapján, másrészt, hogy ebből következően törölni kell-e ezt a védjegyet, a körülményeket és a vitatott védjegy észlelésének módját nem a védjegybejelentés napja, hanem a védjegy lajstromozásának napja vonatkozásában vette figyelembe. A megtámadott ítéletből kiténik, hogy a törlés iránti kérelem vizsgálata szempontjából az egyedül irányadó időpont a vitatott védjegybejelentés napja. Az Elsőfokú Bíróság az álláspontjának indoklását arra az érvre alapította, hogy ez az egyetlen értelmezés, amely alapján elkerülhető, hogy annál valószínűbb legyen valamely védjegy lajstromozhatóságának elvesztése, minél hosszabb ideig tart lajstromozási eljárás. Az utólagosan hivatkozott kizáró okok újbóli vizsgálata keretében az elbíráló azonban csak azzal a feltétellel vehetett figyelembe a védjegybejelentés napja utáni tényeket, hogy ezen tények alapján következtetéseket lehet levonni az ugyanebben az időpontban fennálló helyzetre vonatkozóan.

A felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezi a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amennyiben ez a bíróság úgy véli, hogy a védjegybejelentés napja minősül az egyedül irányadó vizsgálati napnak. Ez a megszorító értelmezés nincs összhangban a szóban forgó rendelkezés megfogalmazásával, másrészt nem lehet összeegyeztethető ezen rendelkezés értelmével és céljával vagy a közösségi védjegyrendelet szerinti oltalmi rendszerrel vagy a biztosított oltalom visszavonhatóságával.

A 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja a védjegynek a lajstromból való törlését, ha a védjegyet a 7. cikk rendelkezéseivel ellentétesen „lajstromozták”. Egyedül ezen rendelkezés megfogalmazása alapján nem lehet megérteni az Elsőfokú Bíróság azon következtetését, amely szerint ez a rendelkezés kizárólag azt állapítja meg, hogy milyen esetekben kell a lajstromozását megtagadni vagy a védjegyet törölni és az nem vonatkozik a vizsgálat szempontjából irányadó időpontra (is). Mivel az Elsőfokú Bíróság nem adott további indokolást nem világos, hogy milyen különös megfontolások vezettek a következtetéséhez. Ezzel ellentétben a felperes által képviselt értelmezés — amely szerint a „lajstromozták” kifejezés legalább ugyanúgy az irányadó időpontra is vonatkozik —, jóval könnyebben érthető a megfogalmazás alapján.

Az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben képviselt értelmezés ellen szól az oltalom fogalma, amelynek a 40/94 rendelet 7. és 51. cikke szolgál alapul, amely szerint mindenképp ki kell zárni a közérdekkel ellentétes lajstromozásokat, vagy ha a lajstromozásra mégis sor került azokat törölni lehessen. Csak így lehet megakadályozni azt, hogy a védjegyeket a 40/94 rendelet rendelkezéseinek megsértésével lajstromozzák, és hogy ilyen módon figyelmen kívül hagyják az ezen rendelkezés mögött meghúzódó közérdeket. Ha helyes volna az Elsőfokú Bíróság feltevése, a védjegy bejelentője nem csak oltalmat szerezne azon védjegy vonatkozásában, amellyel szemben a lajstromozás napján feltétlen kizáró okok álltak fenn, hanem a 40/94 rendelet 51. cikke alapján már törölni sem lehetne

a szóban forgó védjegyeket, mivel azok lajstromozhatók voltak a védjegybejelentés napján, és mivel az Elsőfokú Bíróság kifejezetten nem veszi figyelembe a bejelentés napja és a lajstromozás napja között történt eseményeket. A felperes úgy véli, hogy ez a körülmény indokolatlanul privilegizált helyzetbe hozza a magánszemélyt az oltalmazandó közérdekkel szemben, ami nem áll összhangban a 40/94 rendelet 7. és 51. cikkének az oltalomra vonatkozó céljával.

Végül ami az Elsőfokú Bíróságnak az eljárás időtartalmára vonatkozó érvét illeti, meg kell jegyezni, hogy az nagyon sok tényezőtől függhet, amelyek nem kizárólag a felperesnek, hanem magának a bejelentőnek a befolyása alá tartoznak vagy azok harmadik személyektől függhetnek, mint a 40/94 rendelet által biztosított, a lajstromozás előtt lefolytatott felszólalási eljárás esetében. A feltétlen kizáró okok — a felperes befolyásától függetlenül és a felperes által nem befolyásolható módon — szintén nagyon rövid idő alatt felléphetnek. Az ilyen „véletlen” helyzetekben egymással szemben álló érdekek helyes értékelése alapján annál is inkább elsőbbséget kell adni a közérdeknek, mivel a lajstromozásig a bejelentő nem bízhat teljeséggel abban, hogy a kért oltalmi jogot ténylegesen megszerzi. Ebből következően ilyen helyzetekben célszerű figyelembe venni a lajstromozás napjáig bekövetkezett eseményeket is.

A fent hivatkozott indokokra tekintettel ennél fogva hatályon kívül kell helyezni az Elsőfokú Bíróság megtámadott határozatát a 40/94 rendelet 51. cikkének megsértése miatt.

A Conseil de Prud'hommes de Caen által 2009. augusztus 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Sophie Noël kontra SCP Brouard Daude, felszámoló a Pronuptia Boutiques Province SA és a Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est felszámolási eljárásában

(C-333/09. sz. ügy)

(2009/C 256/28)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil de Prud'hommes de Caen

Az alapjárás felei

Felperes: Sophie Noël

Alperes: SCP Brouard Daude, felszámoló a Pronuptia Boutiques Province SA és a Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est felszámolási eljárásában

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény „Megkülönböztetés tilalma [helyesen: A hátrányos megkülönböztetés tilalma]” címet viselő 14. cikke a következőképpen rendelkezik: „A jelen Egyez-

ményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani”.

Nem minősül-e hátrányos megkülönböztetésnek, ha eltérő bánásmódban részesítik azokat a gazdasági okból elbocsátott munkavállalókat, akik korábban olyan személyre szabott áthelyezési megállapodást kötöttek, amelynek keretében a munkaviszonyuk megszüntetésének megtámadására irányuló joguk tekintetében ötéves elévülési idő áll fenn, szemben azon munkavállalókkal, akik elutasították ezt a megállapodást, és akiknek e joga a Munka törvénykönyvének L.1235/7. cikkében előírt egyéves elévülési idő alá esik?

2. A polgári és politikai jogokról szóló, 1966. december 16-i nemzetközi egyezségokmány 26. cikke — amely csak alapjául szolgál az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 14. cikkének — a következőképpen rendelkezik: „A törvény előtt minden személy egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül joga van egyenlő törvényes védelemre. Erre tekintettel a törvénynek minden megkülönböztetést tiltania kell és minden személy számára egyenlő és hatékony védelmet kell biztosítania bármilyen megkülönböztetés ellen, mint amilyen például a faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy más helyzet alapján történő megkülönböztetés”.

Alkalmaznia kell-e a francia bíróságnak az 1958. október 4-i francia Alkotmány 55. cikke rendelkezései alapján a polgári és politikai jogokról szóló, 1966. december 16-i nemzetközi egyezségokmány 26. cikkének rendelkezéseit, és figyelmen kívül kell-e hagynia a Munka törvénykönyve L.1235-7. cikkének hátrányosan megkülönböztető rendelkezéseit, amelyek egy egyszerű, 2005. január 18-i 2005-35. sz. törvényen alapulnak, amelyet az említett egyezségokmány 1981. február 4-i franciaországi hatálybalépésének időpontját követően fogadtak el.

2009. augusztus 25-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-340/09. sz. ügy)

(2009/C 256/29)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és D. Recchia meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság